

ommeti olli Jummal keiki jälle terweks aits-
nud, ja se olli nende roem.

Külla rummalad rahwas rākisid ta Han-
sust monda, kui olleks Jummal tedda nuhhel-
nud, et temma püüdnud Jummala haigust
keelda; agga Hans tānnas isse ommas sūd-
dames, ja pallus ka kirrikus tānno tehha, et
Jssand neid olli aitnud, ja ellas ikka roemus,
et kül olli warrandusse polest kahjo sanud.
Ueste hakkas temma külla haigid watama, ja
waesi aitama, neile õppetust ja rohto andma
ja ommast käest ka toito jággama. Kül need
waesed tānnasid tedda ja tullid párrast kutsu-
matta temma tõle, ilma et palka olleksid párra-
nud. Sedda nähhes sai Hans vågga roem-
saks ja ütles: „Efs olle sün meie Õnnisteg-
gia sanna tõssi, et waesed ja hääddaliissed ja
haiged wdtwad Tedda wasto, ja kuulwad
Temma sanna, ennam kui teised, kes on ter-
wed, ja rikkad, ja uhked, ning ei tahha al-
laandust õppida!“ — Hea melega olli temma

waesi aitnud, ja ei tahtnud se peåle palka
wdtta, sellepárrast pallus temma neid, kes
núud isse tedda aitsid temma tõ jures, et
nemmad piddid omma tõ palka temma käest
wdtma. Waesed wdtcid siis ja tānnasid weel,
fismad wet tāis. Misuggust luggu polnud
enne Tamma wallas nāhtud.

Olli kül Nihho perres se hääddä aial hinge
roem käsmud suremaks, ja ollid ka monned
teised sárast roemo leidnud hääddä járrel, mä-
rast enne ei tunnudgi; agga mitmes maias
ollи suurt furwastust. Kus verres olli nori,
joukad poismehhi, seál aßussid párrast wan-
nematte surma perremehheks; teised läksid
lesse perrenaese peåle perremehheks; teisi
woeti petre foddowåiks; agga kolm perret
said hopis tühjaks, et perrewannemad surrid
ärra ja lapset jáid rammotumad ja ennamis-
te aina waesussejärrele.

Mardi páwal kutsus moisa wannem Hans-
sust ennese juttule, ja kulas temma käest, mis